

TERCER CONGRÉS INTERNACIONAL «LA TERCERA PART DELS PRINCIPIS DE DRET CONTRACTUAL EUROPEU»

Els dies 7 i 8 de maig de 2004 va tenir lloc a la Universitat de Lleida el Tercer Congrés Internacional «La tercera part dels principis de dret contractual europeu», després del ressò aconseguit per les dues edicions anteriors. Van assistir a la inauguració del Congrés l'Honorable Conseller de Justícia, Sr. Josep Maria Vallès; l'alcalde de Lleida, Àngel Ros; el president de la Diputació de Lleida, Isidre Gavín; el rector de la Universitat de Lleida, Joan Viñas; la degana de la Universitat de Lleida, Agnès Pardell, i el director del Departament de Dret Privat de la Universitat de Lleida i organitzador de l'esdeveniment, Antoni Vaquer Aloy, juntament amb el professor doctor Santiago Espiau, incorporat recentment a la Universitat de Barcelona.

El tema del Congrés era l'estudi i el debat de la tercera part dels Principis de dret contractual europeu (PECL), publicada l'any 2003, que té com a objectiu últim, segons alguns dels seus redactors, encara que aquest no és un objectiu compartit per altres, constituir la base d'un futur codi civil europeu. Això es va veure plasmat en les paraules d'Eric Clive (Universitat d'Edimburg), coeditor d'aquesta tercera part dels PECL, el qual va oferir una brillant panoràmica del contingut d'aquesta obra, que després va ser objecte d'una anàlisi detallada en les distintes ponències. El professor Clive va afirmar la seva fe en la utilitat dels principis, consistent a intentar harmonitzar els drets nacionals basant-se en uns principis que siguin comuns a tots ells. De les seves paraules també es va poder deduir que aquest objectiu no és pas fàcil, ja que la terminologia que presenten els diversos països en matèria contractual és molt diferent, tant en el *nomen iuris* que denomina les institucions jurídiques concretes com en els conceptes que s'hi associen, la qual cosa és un inconvenient a l'hora de poder estructurar, harmònicament, la terminologia que s'hauria d'emprar en l'elaboració definitiva dels Principis de dret contractual europeu. Aquesta problemàtica, de fet, va fer-se palesa en les diverses exposicions que es van succeir.

Així, Simon Whittaker (Oxford) i Eugenia Dacronia (Atenes) van centrar la seva exposició en la problemàtica que pot plantejar la pluralitat de creditors i deutors, i Dacronia va fer una interessant comparació amb el dret grec. A continuació, Brigitta Lurger (Salzburg) i Lorenzo Prats (Santander) van ocupar-se de la cessió de crèdits.

Després d'una merescuda pausa per a dinar, les sessions de la tarda es van reprendre amb Stefan Leible (Jena) i Miguel Àngel Adame (Sevilla), que van centrar el seu discurs en una altra de les parts tractades en els Principis: el canvi de deutor, per a la qual cosa van contraposar els requisits exigits tant pels Prin-

cipis com per les seves normatives estatals respectives. El primer dia de congrés va finalitzar amb les ponències de Pascal Pichonnaz (Friburg) i María Ángeles Parra Lucán (La Laguna), que van tractar la regulació de la compensació i van fer una referència especial a la problemàtica derivada de l'acceptació del criteri de compensació automàtica i del joc de la compensació en la prescripció.

Precisament, l'endemà el Congrés es va reprendre amb les conferències de Reinhard Zimmermann (Hamburg) i Antoni Vaquer (Lleida) sobre la prescripció i les reformes legislatives tant a Alemanya com a Catalunya i sobre la influència dels PECL en cada país. A continuació, Jan M. Smits (Maastricht) va fer una aproximació crítica a l'harmonització per la via dels Principis, cosa que va provocar un debat força viu amb els professors Zimmermann i Clive. Finalment, Enrique de Elera-Sanmiguel Hurtado (registrador de la propietat de Tresp) va fer la que va ser l'última ponència, en la qual va detenir-se en els límits a l'autonomia privada que es contenen en els PECL.

Tot això es va veure completat amb un seguit de comunicacions, en relació amb els diferents temes tractats en les sessions, presentades per assistents al Congrés que provenien de diferents universitats d'arreu de l'Estat i d'altres indrets del continent. En aquest sentit, cal assenyalar que, a més de comunicacions enviades des d'Alemanya, Bèlgica, Escòcia i Txèquia, van participar en el Congrés juristes que van venir d'Àustria, Anglaterra, Estònia o Eslovàquia, fet que va refermar el caràcter internacional de l'esdeveniment.

Cal destacar, a més, que es va aprofitar l'avinentesa per a presentar el llibre del doctor Sergio Nasarre Aznar *Securisation and Mortgage Bonds: Legal Aspects and Harmonisation in Europe*.

Tanmateix, segurament l'aspecte que es mereix el comentari més destacat, a banda de l'elevadíssim nivell científic de totes les ponències i comunicacions, va ser el bon ambient que va regnar durant tot el Congrés, i la cordialitat i la distensió entre els participants, que van poder intercanviar els seus punts de vista amigablement, encara que no sempre fossin coincidents, però amb la complicitat que sens dubte genera l'interès per aquest repte tan important que és la construcció d'un nou dret comú europeu.

El Congrés va finalitzar amb un acte de cloenda que va ser a càrrec d'Antoni Vaquer Aloy, el qual va agrair principalment l'assistència dels conferenciant, com també la dels oients i la col·laboració dels patrocinadors, la qual va fer possible la celebració d'aquest congrés.

Núria Cucurull Serra
Almudena Rosich del Cacho